

**Lieta C-640/19**

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar  
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

**Iesniegšanas datums:**

2019. gada 28. augusts

**Iesniedzējtiesa:**

*Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Itālija)

**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2019. gada 21. maijs

**Prasītāji:**

*Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe u.c.*

**Atbildētājas:**

*Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)*

*Ministero delle Politiche Agricole e Forestali*

**Pamatlietas priekšmets**

Prasība atcelt paziņojumus par maksājumu, ko AGEA (*Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura*; Atbalsta piešķiršanas lauksaimniecības nozarē aģentūra, Itālija) izdevusi vairākiem lauksaimniecības uzņēmumiem, un visus saistītos aktus, kuri attiecas uz valsts produkcijas kompensācijas un aprēķina procedūrām un uz papildnodevu noteikšanu par 2008./2009. piena gadu.

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats**

Savienības tiesību interpretācija saskaņā ar LESD 267. pantu

**Prejudiciālie jautājumi**

1) Vai Regulas (EEK) Nr. 856/1984 1., 2. un 3. pants, Regulas Nr. 3950/1992 1. pants un 2. panta 1. punkts, Regulas Nr. 1788/2003 1. panta 1. punkts un

5. pants un Regulas Nr. 1234/07 55., 64. un 65. pants un attiecīgie pielikumi, kuru mērķis ir aizsargāt līdzsvaru starp piena un piena produktu pieprasījumu un piedāvājumu ES tirgū, ir jāinterpretē tādējādi, ka no “piena kvotu” aprēķina ir jāizslēdz ražošana, kuras mērķis ir eksportēt uz trešajām valstīm sierus ar ACVN [aizsargātu cilmes vietas nosaukumu], atbilstoši aizsardzības mērķiem, kas attiecībā uz šiem produktiem noteikti Regulas (EEK) Nr. 2081/1992 13. pantā, kā apstiprināts Regulā 510/2006 un Regulas 1151/2012 4. un 13. pantā, piemērojot LESD 32. pantā (bijušajā 27. pantā), 39. pantā (bijušajā 33. pantā), 40. pantā (bijušajā 34. pantā), 41. pantā (bijušajā 35. pantā) minētos principus?

2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai tādējādi interpretēts minētais regulējums liedz iekļaut individuālajos references daudzumos piena kvotas, kas paredzētas eksportam uz trešajām valstīm paredzētu sieru ar ACVN ražošanai, kā izriet no 2. panta 2003. gada 28. marta Dekrētlikumā Nr. 49, kas ar grozījumiem pārveidots 2003. gada 30. maija Likumā Nr. 119. un no 2. panta 1992. gada 26. novembra Likumā Nr. 468 daļā, kurā uz to ir atsauce minētajā Dekrētlikuma Nr. 49/2003 2. pantā?

Pakārtoti, ja tiktu uzskatīts, ka šāda interpretācija nav pareiza,

3) vai Regulas (EEK) Nr. 856/1984 1., 2. un 3. pants, Regulas Nr. 3950/1992 1. pants un 2. panta 1. punkts, Regulas Nr. 1788/2003 1. panta 1. punkts un 5. pants un Regulas Nr. 1234/07 55., 64. un 65. pants un attiecīgie pielikumi (kopā ar Itālijas valsts īstenošanas tiesību normām 2. pantā 2003. gada 28. marta Dekrētlikumā Nr. 49, kas ar grozījumiem pārveidots 2003. gada 30. maija Likumā Nr. 119 un 2. pantā 1992. gada 26. novembra Likumā Nr. 468 daļā, kurā uz to ir atsauce minētajā Dekrētlikuma Nr. 49/2003 2. pantā), kas dalībvalstīm piešķirto kvotu skaita aprēķinā ietver un no tā izslēdz pienu, ko izmanto eksportam uz trešajām valstīm vai trešo valstu tirgum paredzēto sieru ar ACVN ražošanai, un minētā eksporta apjomā, ir pretrunā Regulā (EEK) Nr. 2081/1992 noteiktajiem aizsardzības mērķiem, kas aizsargā ražojumus ar ACVN, ar īpaši atsauci uz 13. pantu, kurš apstiprināts ar Regulu (EEK) Nr. 510/2006 un ar Regulu 1151/2012, kā arī ar atsauci uz šīs pēdējās minētās regulas 4. pantā noteiktajiem aizsardzības mērķiem, un vai tie ir pretrunā arī LESD 32. pantam (bijušajam 27. pantam), 39. pantam (bijušajam 33. pantam), 40. pantam (bijušajam 34. pantam), 41. pantam (bijušajam 35. pantam) un tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības, samērīguma un nediskriminācijas principiem, kā arī brīvībai veikt uzņēmējdarbību nolūkā veikt eksportu uz trešajām valstīm?

### **Attiecīgās Savienības tiesību normas**

LESD: 32. pants (bijušais 27. pants), 39. pants (bijušais 33. pants), 40. pants (bijušais 34. pants) un 41. pants (bijušais 35. pants)

Regula Nr. 856/84: pirmais, otrais un piektais apsvērums, kā arī 1., 2. un 3. pants

Regula Nr. 1898/87: preambula

Regula Nr. 2081/92: otrais, trešais un sestais apsvērumš, kā arī 13. pants

Regula Nr. 3950/92: pirmais apsvērumš, kā arī 1. panta pirmā daļa, 2. panta 1. punkts un 3. pants

Regula Nr. 536/93: 1. panta pirmā daļa

Regula Nr. 1788/2003: 3., 4. un 22. apsvērumš, kā arī 1. panta 1. punkts un 5. pants

Regula Nr. 510/2006: sestais apsvērumš, kā arī 13. pants

Regula Nr. 1234/2007: 31., 36., 51. un 66. un nākamie apsvērumi, kā arī 55., 64. un 65. pants un pielikumi

Regula Nr. 1151/2012: 4. un 13. pants

#### **Attiecīgās valsts tiesību normas**

2003. gada 28. marta *Decreto-legge n. 49*, “*Riforma della normativa in tema di applicazione del prelievo supplementare nel settore del latte e dei prodotti lattiero-caseari*” (Dekrētlikums Nr. 49 par tiesiskā regulējuma reformu saistībā ar papildnodevas piemērošanu piena un piena produktu nozarē), ar grozījumiem pārveidots 2003. gada 30. maija Likumā Nr. 119: 2. pants

1992. gada 26. novembra Likums Nr. 468 par steidzamības pasākumiem piena nozarē: 2. pants

#### **Īss lietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts**

- 1 Saistībā ar piena kvotu režīmu AGEA ir vairākiem lauksaimniecības uzņēmumiem izdevusi paziņojumus par papildnodevas samaksu, jo 2008./2009. piena gadā esot pārsniegti individuālie references daudzumi (IRD). Paziņojumus saņēmušie uzņēmumi apgalvo, ka dati par produkcijas piena nozarē pareizu identifikāciju un attiecīgi arī izrietošie IRD neesot ticami. Tāpēc šie uzņēmumi ceļ prasību *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa) par AGEA paziņojumu un visām ar to saistītajām notām.

#### **Pamatlietas pušu galvenie argumenti**

- 2 Prasītāji ievadā norāda, ka Itālija nekad neesot saražojusi, nedz varējusi saražot (pēc institucionālu avotu norādēm, pamatojoties uz deklarēto liellopu skaitu un uz liellopu ražotspēju) piena daudzumus, kas pārsniedz tās kvotu. Tad prasītāji norāda sīkāku informāciju:

- a) neselektīvs piena ražošanas kvotu noteikšana esot pretrunā principiem brīvības veikt uzņēmējdarbību jomā;
- b) kvotu noteikšana piena ražošanai ierobežojot uzņēmumu attīstību un produkciju ar ACVN, attiecībā uz kuru gan izgatavošanas procesam, gan izejvielām ir jāatrodas noteiktā cilmes zonā;
- c) starp ražošanu un ACVN teritoriju nepieciešamā saikne izraisot to, ka noteikti pārtikas produkti nebūtu uzskatāmi par paplašinātā tirgus daļu, jo tie nekonkurē ar līdzīgiem standarta produktiem;
- d) it īpaši, piens, kas paredzēts eksportam uz trešajām valstīm paredzētas produkcijas ar ACVN ražošanai, esot jāizslēdz no garantētā kopējā daudzuma (GKD), jo tas neietekmē iekšējo tirgu, un attiecīgā kvotu noteikšana izraisītu arī atbilstošu eksportam uz trešajām valstīm paredzētu produktu ar ACVN ierobežojumu, pretēji Regulā 2081/92 minētajiem aizsardzības un veicināšanas mērķiem;
- e) produkcijas ar ACVN ražošanas augšējā robeža sasniedz attiecīgi 60 % no valsts apjoma, salīdzinājumā ar limita pārsniegumu Itālijā atsaucē laikposmā maksimums 4 % apmērā.
- 3 Pamatoties uz minēto, prasītāji lūdz atcelt apstrīdētos aktus, jo no GKD aprēķina ir izslēgti minētajai produkcijai paredzētie piena daudzumi, un, pakārtoti, uzdod jautājumu par attiecīgo Regulas Nr. 3590/92 un Regulas Nr. 536/93 noteikumu saderību ar Līgumu, jo tie esot pretrunā LESD 39. pantam (bijušajam 33. pantam), kā arī norāda uz Kopienu tiesiskās drošības, tiesiskās paļāvības, samērīguma un nediskriminācijas principu pārkāpumu.
- 4 Atbildētājas atbild, ka nodevu jomā veiktais administratīvais pasākums izriet tieši no informatizētas sistēmas ar nulles rīcības brīvības pakāpi, kas apstrādā pašu ražotāju iesniegtus, neapstrīdētus datus.

### **Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts**

- 5 Iztiesājošā tiesa norāda, ka (1) Regulā Nr. 856/84 ir konkrēta atsauce uz “piena produktu tirgus Kopienā” situāciju un ka nākamās regulas, kuras atkārtotā šo regulu pēc būtības, arī acīmredzami aplūko (tikai) tirgus kontinentālo dimensiju; (2) Regulas Nr. 1898/87 preambulā nav nevienas konkrētas atsaucē uz minēto produktu ražošanu un tirdzniecību eksportam uz trešajām valstīm, bet ir tikai atsauce uz ražošanu un tirdzniecību dalībvalstu teritorijā; un (3) arī Tiesas judikatūra (apvienotās lietas C-480/00 un nākamās), šķiet, attiecas tikai uz patēriņam Eiropas Savienībā paredzētiem produkcijas veidiem.
- 6 Iztiesājošā tiesa no tā secina, ka trūkstot juridiski-funkcionālā priekšnoteikuma, lai eksportam uz trešajām valstīm paredzētu sieru ar ACVN ražošanai vajadzīgos piena daudzumus ieskaitītu valsts references daudzumos. Tāpēc tiesa lūdz Tiesai

apstiprināt šādu savu interpretāciju un apstipriņošas atbildes gadījumā jautā, vai šādi interpretētiem Savienības tiesību noteikumiem ir pretrunā valsts tiesiskais īstenošanas regulējums (un izrietošie administratīvie pasākumi) daļā, kurā tie šādu pienu iekļauj un nevis izslēdz.

- 7 Pakārtoti, gadījumam, ja normatīvie noteikumi piena kvotu jomā tomēr tiks uzskatīti par pārāk ģenēriskiem, lai neietvertu visa veidu pienu neatkarīgi no tā galamērķa, tiesa izvirza tēzi, ka strīdīgo piena daudzumu iekļaušana katrai dalībvalstij piešķirtajā kvotā ir prettiesiska, jo ir pretrunā ACVN aizsardzības mērķiem šā pēdējā tiesiskā regulējuma specifikas dēļ; jo ir pārkāpti brīvības veikt uzņēmējdarbību ar mērķi eksportēt produkciju uz trešajām valstīm principi; jo ir pārsniegts aizsardzības pasākuma līmenis attiecībā uz iekšējā tirgus aizsardzības mērķi, ko ar to iecerēts sasniegt, un tātad nesaprātīguma un nesamērīguma dēļ; jo ir pārkāpti Regulas Nr. 1234/71 51. apsvērumā minētie tiesiskās drošības un tiesiskās pašārvības principi un Regulā Nr. 1898/87 minētie mērķi.
- 8 Proti, tiek ņemts vērā, ka (1) judikatūras prakse, atbilstoši kurai kvotu noteikšana arī attiecībā uz piena produktiem ar ACVN ietilpstot precīzā ES stratēģijā, ievērojot mazāka apjoma ražošanas kompensāciju ar lielāku produkta cenu, nerod juridisku pamatu nevienā no atsaucies tiesību normām; (2) šāda pat hipotētiska lielāka cena neesot pietiekama, lai kompensētu kaitējumu, kas arī produktiem ar ACVN vajadzīgā piena kvotu noteikšanas gadījumā tiek nodarīts, jo rodas tādu līdzīgu, sliktākas kvalitātes produktu paralēls piedāvājums, kuru cilmes vieta ir citās ģeogrāfiskajās zonās un kuru mērķis it īpaši ir apmierināt ārvalstu, trešo valstu pieprasījumu pēc produktiem ar ACVN, kas netiekot izpildīts tieši tāpēc, ka attiecībā uz šiem pēdējiem netieši ir noteiktas kvotas (vēl jo lielāks kaitējums gan ražotājiem, gan patērētājam tādā apmērā, kādā produkta ar ACVN konkurējošais produkts var brīvi izplatīties, jo tā cilmes vieta ir trešo valstu zonās, kur kvotas attiecībā uz to nav noteiktas); (3) piens, ko izmanto eksportam uz trešajām valstīm paredzētajai produkcijai ar ACVN, nevar radīt nekādu ietekmi uz piena produktu pieprasījuma un piedāvājuma attiecību Savienības valstīs, un tā iekļaušana katrai dalībvalstij piešķirtajos daudzumos visās šajās valstīs mainot ES iekšējos tirgos aprītē esošā produkta daudzuma aprēķinu, kā rezultātā valsts un individuālie references daudzumi vairs nav ticami; (4) ir nepamatoti aplūkot vienādi atšķirīgas situācijas starp Savienības ražotājiem, piemērojot ES iekšējā tirgus līdzsvarošanai paredzētus ierobežojumus arī tiem ražotājiem, kuri darbojas eksportam uz trešajām valstīm un kuriem cita starpā rodas lielāki ražošanas izdevumi un smagāki ražošanas nosacījumi nekā parastajiem ražotājiem.
- 9 Šādi apsvērumi padarītu par visai ticamu, ka iespējama iekļaušana ir netieša ietekme, ko ES likumdevējs nav vēlējis. Šīs ietekmes leģitimitāte Tiesai būtu jānoskaidro, ņemot vērā daudzos pretrunīgos iekļaujošās interpretācijas aspektus Regulās Nr. 856/84, Nr. 3950/92, Nr. 1788/2003 un Nr. 1234/2007 attiecībā pret tāda paša līmeņa tiesību aktu, kas aizsargā produktu ar ACVN, saturu, ražošanas mērķiem un organizācijas ierobežojumiem, kas noteikti LESD 32. pantā (bijušajā 27. pantā), 39. pantā (bijušajā 33. pantā), 40. pantā (bijušajā 34. pantā), 41. pantā (bijušajā 35. pantā) un Savienības pamatprincipiem.